

Kritiás

Fragmenta DK 88 B

B 1 = Athénaios, Deipnosophistae XIII; 600d (XIII, 74 Kaibel)

ὄν ὁ σοφὸς ὑμνῶν αἰεὶ ποτε ἼΑνακρέων πᾶσιν ἔστιν διὰ στόματος. λέγει οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ κράτιστος Κριτίας τάδε·

τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾠιδάς
 ἠδὺν ἼΑνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνήγεν,
 συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,
 αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάριτον, ἠδὺν, ἄλυπον.
 οὐ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,
 ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνωι συμμειγνύμενον κυλίκεσσιν
 παῖς διαπομπεύη προπόσεις ἐπὶ δεξιὰ νωμῶν
 παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
 πλάστιγξ θ' ἠ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζη
 κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν ...

ΚΡΙΤΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑ

B 2

κότταβος ἐκ Σικελῆς ἔστι χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
 ὄν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα·
 εἶτα δ' ὄχος Σικελὸς κάλλει δαπάνηι τε κράτιστος
 Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γυίων τρυφερωτάτη ἔδρα·
 εὐναίου δὲ λέχους [ἔξοχα] κάλλος ἔχει
 Μίλητός τε Χίος τ' ἔναλος πόλις Οἰνοπίωνος.
 Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη

καὶ πᾶς χαλκὸς ὅτις κοσμεῖ δόμον ἔν τινι χρεΐαι.
 Φοίνικες δ' εὖρον γράμματ' ἀλεξίλογα·
 Θήβη δ' ἀρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη,
 φορητοὺς δ' ἀκάτους Κᾶρες ἄλος ταμίαι.
 τὸν δὲ τροχὸν γαίας τε καμίνου τ' ἔκγονον εὖρεν
 κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον.

B 2 /1 = Athénaios, Deipnosophistae - Epitome I; p. 28b

Κριτίας δὲ οὕτως (τὰ ἐξ ἐκάστης πόλεως ἰδιώματα καταλέγει)· ἴκτταβος ...
 τρόπαιον'. καὶ ἐπαινεῖται ὄντως ὁ Ἀττικὸς κέραμος.

B 2 /2 = Athénaios, Deipnosophistae XV; 666b (XV, 2 Kaibel)

πρῶτον μὲν ἢ τῶν κοττάβων εὖρεσις Σικελικὴ ἔστιν παιδιά, ταύτην πρῶτων
 εὐρόντων Σικελῶν, ὡς Κριτίας φησὶν ὁ Καλλαίσχρου ἐν τοῖς Ἐλεγείοις διὰ
 τούτων· ἴκτταβος ... καθιστάμεθα.'

B 2 /3 = Lex. Bekk. VI Anecd. I, 382, 19 (in: Fótios, Lexicon A 73, 3 Reitzenstein)

ἀλεξίλογα· οὕτω τὰ γράμματα κέκληκε Κριτίας ὁ τύραννος (V. 10).

ἴκτταβος ... οἰκονόμον.'

ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

B 2 /4 = Athénaios, Deipnosophistae I, 50 Kaibel

Κριτίας δὲ οὕτως (fr. 1 B)·

ἴκτταβος ... κράτιστος.'

B 3 = Mall. Theodor., de metr. VI, 589, 20 Keil

metrum dactylicum hexametrum inventum primitus ab Orpheo Crtias asserit.

ΕΙΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ

B 4 = Héfaistión, Enchiridion de metris 2, 3

[περὶ συνεκφωνήσεως] ἢ δύο βραχεῖαι εἰς μίαν βραχεῖαν, ὅπερ ἐν τοῖς ἄλλοις εὐρίσκεται μέτροις ... ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι σπανίως ὥσπερ Κριτίας ἐν τῇ εἰς Ἀλκιβιάδην ἐλεγείῃ οὐκ ὤιετο ἐγχωρεῖν τοῦ Ἀλκιβιάδου τὸ ὄνομα· φησὶ γάρ·

καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναῖον στεφανώσω
Ἀλκιβιάδην νέοισιν ὑμνήσας τρόποις·
οὐ γὰρ πως ἦν τοῦνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείῳ·
νῦν δ' ἐν ἱαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

B 5 = Plútarchos, Alcib. 33

τὸ μὲν οὖν ψήφισμα τῆς καθόδου πρότερον ἐκεκύρωτο Κριτίου τοῦ Καλλαίσχρου γράψαντος, ὡς αὐτὸς ἐν ταῖς Ἐλεγείαις πεποίηκεν ὑπομιμνήσκων τὸν Ἀλκιβιάδην τῆς χάριτος ἐν τούτοις·

γνώμη δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε.
σφραγὶς δ' ἡμετέρης γλώττης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.

ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

B 6 = Athénaios, Deipnosophistae X, 432d (X, 41 Kaibel)

προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμποσίοις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ δὲ ταῦτα Κριτίας ἐν τοῖς Ἐλεγείοις·

καὶ τὸδ' ἔθος Σπάρτηι μελέτημά τε κείμενόν ἐστι
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα

μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλωι θιάσου
 ἄγγεα Λυδῆ χειρ' εὖρ' Ἀσιατογενῆς
 καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπὶ δεξιὰ καὶ προκαλεῖσθαι
 ἐξονομακλήδην, ὧι προπιεῖν ἐθέλει.
 εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
 εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον
 τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμμ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίζει,
 λῆστις δ' ἐκτῆκει μνημοσύνην πραπίδων,
 νοῦς δὲ παρέσφαλται. δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
 ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.
 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,
 ὥστε φρέν' εἰς ἰλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν
 ἔς τε φιλοφροσύνην γλώσσαν μέτριόν τε γέλωτα.
 τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
 γνώμηι τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης
 πρὸς θ' ὕπνον ἤρμωσται, τὸν καμάτων λιμένα,
 πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν
 καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.

ἐξῆς τε πάλιν φησίν·

αἰ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παρὰ χρῆμα
 τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.
 ἢ Λακεδαιμονίων δὲ δίαιθ' ὀμαλῶς διάκειται,
 ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
 καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
 ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

B 7 / 1 = Schol. Eurip. Hipp. 264

ἔνός τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἐστὶν ἀπόφθεγμα τὸ 'μηδὲν ἄγαν', ὅπερ Χίλωνι
 ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας.

B 7 /2 = Diogenés Laertios, Vitae philosophorum I, 41

ἦν Λακεδαιμόνιος, Χίλων σοφός, ὃς τὰδ' ἔλεξε·

μηδὲν ἄγαν· καιρῶι πάντα πρόσεστι καλά.

B 8 = Plútarchos, Cim. 10 (sec. 82 B 20)

Κριτίας δὲ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν τοῖς Ἐλεγείοις εὐχεται

πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,

νίκας δ' Ἀρκεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

B 9 = Stobaios, Anthologium III, 29, 11

Κριτίου·

ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

B 10 = Vita Euripid. 135, 33

τούτων νοθεύεται τρία· Τέννης, Ῥαδάμανθος, Πειρίθους.

B 12 tit

TENNHS

B 12 = Stobaios, Anthologium III, 2, 15

Εὐριπίδης Τέννηι.

φεῦ· οὐδὲν δικαίον ἐστὶν ἐν τῶι νῦν γένει.

ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣ

B 13 = Antiatt. Bekk. p. 94, 1

ἐξαιρεῖν ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεῖν. Εὐριπίδης δὲ Ῥαδαμάνθυι·

οὐδεις γὰρ ἡμᾶς [ὅστις] ἐξαιρήσεται ...

B 14 = Strabón, Geographica VIII, 31; 356

Εὐριπίδης ... ἐν Ῥαδαμάνθυι·

οἱ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα πρόσχωρον πόλιν ...

B 15 = Stobaios, Anthologium II, 8, 12; IV, 20; II, 61

Εὐριπίδου Ῥαδάμανθους·

ἔρωτες ἡμῖν εἰσὶ παντοῖοι βίου·

ὁ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἰμείρει λαβεῖν,

τῶι δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων

πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πάτωρ δόμοις·

ἄλλωι δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιᾶς ἐκ φρενῶν

λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας τόλμηι κακῆι·

οἱ δ' αἰσχροῦ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν

ζητοῦσιν· οὕτω βίος ἀνθρώπων πλάνη.

ἐγὼ [δὲ] τούτων οὐδενὸς χρήζω τυχεῖν,

δόξαν δὲ βουλοίμην ἂν εὐκλείας ἔχειν.

ΠΕΙΡΙΘΟΟΣ

B 16 = Grégorios Korinth., In Hermog. B 445, 7 Rabe

(καὶ Εὐριπίδης Ἰεὺς, ὡς λέλεκται ἄναφορὰ, ἰτῆς ἀληθείας ὑποῖ βεβαίωσις)·

οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσὶν εὐρηταὶ δράμασιν Εὐριπίδου, ἐν τε τῶι λεγομένωι

Πειρίθωι καὶ ἐν τῆι Σοφῆι Μελανίππηι. ὦν καὶ τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ χωρία οὐκ ἄκαιρον ἐκθεῖναι τοῖς ἀσπαζομένοις τὴν πολυμάθειαν. ἡ μὲν οὖν τοῦ Πειρίθου ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη·

Πειρίθους ἐπὶ τῆι Περσεφόνης μνηστείαι μετὰ Θησέως εἰς Ἄιδου καταβάς τιμωρίας ἔτυχε τῆς πρεπούσης· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπὶ πέτρας ἀκινήτωι καθέδραι

πεδηθεὶς δρακόντων ἐφρουρεῖτο χάσμασιν, Θησεὺς δὲ τὸν φίλον ἐγκαταλιπεῖν
 αἰσχρὸν ἠγούμενος βίου εἴλετο τὴν ἐν Ἐίδου ζωὴν. ἐπὶ τὸν Κέρβερον δὲ
 Ἑρακλῆς ἀποσταλεὶς ὑπὸ Εὐρυσθέως τοῦ μὲν θηρίου βίαι περιεγένετο, τοὺς δὲ
 περὶ Θησέα χάριτι τῶν χθονίων θεῶν τῆς παρουσίας ἀνάγκης ἐξέλυσεν, μιᾷ
 πράξει καὶ τὸν ἀνθιστάμενον χειρωσάμενος καὶ παρὰ θεῶν χάριν λαβὼν καὶ
 δυστυχοῦντας ἐλεήσας φίλους. εἰσάγεται γοῦν ἐν τούτῳ τῷ δράματι Αἰακὸς
 πρὸς Ἑρακλέα λέγων·

ἔα, τί χρῆμα; δέρομαι σπουδῆι τινα
 δεῦρ' ἐγκονοῦντα καὶ μάλ' εὐτόλμωι φρενί.
 εἰπεῖν δίκαιον, ὦ ξέν(ε), ὅστις ὦν τόπους
 εἰς τούσδε χρίμπτη καὶ καθ' ἦντιν' αἰτίαν.

εἶτα Ἑρακλῆς πρὸς αὐτόν (TGF p. 547, Eur. fr. 591 N2):

οὐδεὶς ὄκνος πάντ' ἐκκαλύψασθαι λόγον·
 ἐμοὶ πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἑρακλῆς,
 θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός·
 ἐμῆι γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος
 Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο.
 ἦκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν, Εὐρυσθέως
 ἀρχαῖς ὑπείκων, ὅς μ' ἔπεμψ(ε) Ἐίδου κύνα
 ἄγειν κελεύων ζῶντα πρὸς Μυκηνίδας
 πύλας, ἰδεῖν μὲν οὐ θέλων, ἄθλον δέ μοι
 ἀνήνυτον τόνδ' ὦιετ' ἐξηρηκέναι.
 τοιόνδ' ἰχνεύων πρᾶγος Εὐρώπης κύκλωι
 Ἀσίας τε πάσης ἐς μυχοὺς ἐλήλυθα.

B 17 = Athénaios, Deipnosophistae XI, 496a (XI, 93 Kaibel)

πλημοχόη ... χρῶνται δὲ [τῷ σκεύει] ἐν Ἐλευσίνοι τῇ τελευταίῃ τῶν μυστηρίων
 ἡμέραι, ἦν καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσαγορεύουσι Πλημοχόας ... μνημονεύει αὐτῶν καὶ ὁ
 τὸν Πειρίθουν γράψας εἶτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης λέγων οὕτως·

ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν.

B 18 /1 = Κλέμηνς Alex., Stromata V, 35,5-36,1

(35,5) τά τε ἐπὶ τῆς ἀγίας κιβωτοῦ ἱστορούμενα μηνύει τὰ τοῦ νοητοῦ κόσμου τοῦ ἀποκεκρυμμένου καὶ ἀποκεκλεισμένου τοῖς πολλοῖς. (6) ναὶ μὴν καὶ τὰ χρυσᾶ ἐκεῖνα ἀγάλματα, ἑξαπτέρυγον ἑκάτερον αὐτῶν, εἴτε τὰς δύο ἄρκτους, ὡς βούλονταί τινες, ἐμφαίνει, εἴτε, ὅπερ μᾶλλον, τὰ δύο ἡμισφαίρια, ἐθέλει δὲ τὸ ὄνομα τῶν Χερουβὶμ δηλοῦν ἐπίγνωσιν πολλήν. (7) ἀλλὰ δώδεκα πτέρυγας ἄμφω ἔχει καὶ διὰ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν φερομένου χρόνου τὸν αἰσθητὸν κόσμον δηλοῖ. (36,1) περὶ τούτων οἶμαι καὶ ἡ τραγωδία φυσιολογοῦσά φησιν·

ἀκάμας τε χρόνος περὶ τ' ἀενάω
ρέυματι πλήρης φοιτᾶ τίκτων
αὐτὸς ἑαυτὸν, δίδυμοί τ' ἄρκτοι
ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς
τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον.

B 18 /2 = Schol. Aristoph. Av. 179

πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημειῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθωι 'καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον', ὡς αὐτοῦ τε περιπολουμένου καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων.

ἀκάμας τε χρόνος περὶ τ' ἀενάω
ρέυματι πλήρης φοιτᾶ τίκτων
αὐτὸς ἑαυτὸν, δίδυμοί τ' ἄρκτοι
ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς
τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον.

Ἄτλας δὲ ὁ μὴ πάσχων πόλος δύναται μὲν εἶναι καὶ ἡ ἀπλανὴς σφαῖρα, βέλτιον δὲ ἴσως αἰῶνα ἀκίνητον νοεῖσθαι.

B 19 = Κλέμενς Alex., Stromata V, 114,2-3

ἐν δὲ τῷ Πειρίθῳ δράματι ὁ αὐτὸς καὶ τάδε τραγωιδεῖ (Euripides fr 593 Nauck):

σὲ τὸν αὐτοφυῆ, τὸν ἐν αἰθερίῳ
 ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα,
 ὄν περὶ μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία
 νύξ αἰολόχρως ἄκριτός τ' ἄστρον
 ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει.

(3) ἐνταῦθα γὰρ τὸν μὲν αὐτοφυῆ τὸν δημιουργὸν νοῦν εἴρηκεν, τὰ δ' ἐξῆς ἐπὶ τοῦ κόσμου τάσσεται, ἐν ᾧ καὶ [αἰ] ἐναντιότητες φωτός τε καὶ σκότους.

B 20 = Πλούταρχος, de amic. mult. 7 p. 96c

ἔνιοι τῶν φίλων οὐθὲν ἀπολαύσαντες εὐτυχούντων συναπόλλυνται δυστυχοῦσι. καὶ τοῦτο μάλιστα πάσχουσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ χαρίεντες, ὡς Θησεὺς τῷ Πειρίθῳ κολαζομένῳ καὶ δεδεμένῳ:

αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πέδαις.

B 21 = Stobaios, Anthologium II, 8, 4

Εὐριπίδου Πειρίθῳ:

ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ
 ἔρριψεν, ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον,
 ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.

B 22 = Stobaios, Anthologium III 37, 15

Πειρίθου.

τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου:

τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψει ποτέ
 ῥήτῳ δύναιτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
 λόγοις ταράσσειν πολλάκις λυμαίνεται.

B 23 = Stobaios, Anthologium IV, 53, 23

Εὐριπίδου Πειρίθωι·

οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς;

B 25 tit

ΣΙΣΥΦΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

B 25 /1 = Sextos Empeirikos, Adversus mathematicos IX, 54

καὶ Κριτίας δὲ εἷς τῶν ἐν Ἀθήναις τυραννησάντων δοκεῖ ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἀθέων ὑπάρχειν φάμενος, ὅτι οἱ παλαιοὶ νομοθέται ἐπίσκοπόν τινα τῶν ἀνθρωπίνων κατορθωμάτων καὶ ἀμαρτημάτων ἔπλασαν τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ μηδένα λάθραι τὸν πλησίον ἀδικεῖν, εὐλαβούμενον τὴν ὑπὸ τῶν θεῶν τιμωρίαν. ἔχει δὲ παρ' αὐτῶι τὸ ῥητὸν οὕτως· ἦν ... γένος.'

B 25 /2 = Áetios I, 7, 2 (Dox. 298)

καὶ Εὐριπίδης δὲ ὁ τραγωιδιοποιὸς ἀποκαλύψασθαι μὲν οὐκ ἠθέλησε δεδοικῶς τὸν Ἄρειον πάγον, ἐνέφηνε δὲ τοῦτον τὸν τρόπον· τὸν γὰρ Σίσυφον εἰσήγαγε προστάτην ταύτης τῆς δόξης καὶ συνηγόρησεν αὐτοῦ ταύτηι τῆι γνώμηι· ἦν γὰρ χρόνος, φησίν, ὅτ' ... ὑπηρέτης' (1. 2). ἔπειτά φησι τὴν ἀνομίαν λυθῆναι νόμων εἰσαγωγῆι· ἐπεὶ γὰρ ὁ νόμος τὰ φανερὰ τῶν ἀδικημάτων εἴργειν ἠδύνατο, κρύφα δὲ ἠδίκουν πολλοί, τότε τις σοφὸς ἀνὴρ ἐπέστησεν. ὥς δεῖ ψευδεῖ λόγῳ τυφλῶσαι τὴν ἀλήθειαν καὶ πείσαι τοὺς ἀνθρώπους, ὥς ἔστι ... βίωι, ὃς ταῦτ' ἀκούει καὶ βλέπει φρονεῖ τ' ἄγαν⁷ (17. 18.).

B 25 /3 = Áetios I, 6, 7 (Dox. 294)

ὅθεν καὶ Εὐριπίδης φησί· 'τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας χρόνου ... σοφοῦ' (33. 34).

B 25

ἦν χρόνος, ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος
 καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπηρέτης,
 ὅτ' οὐδὲν ἄθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν
 οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο.
 κἄπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους
 θέσθαι κολαστάς, ἵνα δίκη τύραννος ἦι
 [ὁμῶς ἀπάντων] τήν θ' ὕβριν δούλην ἔχη
 ἐζημιῶτο δ' εἴ τις ἐξαμαρτάνοι.
 ἔπειτ' ἐπειδὴ τὰμφανῆ μὲν οἱ νόμοι
 ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίαι,
 λάθραι δ' ἔπρασσον, τῆνικαὐτά μοι δοκεῖ
 [πρωτῶν] πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ [γνώναι]
 [θεῶν] δέος θνητοῖσιν ἐξευρεῖν, ὅπως
 εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι, κἂν λάθραι
 πράσσωσιν ἢ λέγωσιν ἢ φρονῶσί [τι].
 ἐντεῦθεν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο,
 ὡς ἔστι δαίμων ἀφθίτωι θάλλων βίωι,
 νόωι τ' ἀκούων καὶ βλέπων, φρονῶν τ' ἄγαν
 προσέχων τε ταῦτα, καὶ φύσιν θεῖαν φορῶν,
 ὃς πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται,
 [τὸ] δρώμενον δὲ πᾶν ἰδεῖν δυνησεται.
 ἐὰν δὲ σὺν σιγῇ τι βουλευῆις κακόν,
 τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεοὺς· τὸ γὰρ φρονοῦν
 [ἄγαν] ἔνεστι. τούσδε τοὺς λόγους λέγων
 διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο
 ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ.
 ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ', ἵνα
 μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων,
 ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς

καὶ τὰς ὀνήσεις τῶι ταλαιπώρῳ βίῳ,
 ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς, ἴν' ἀστραπᾶς
 κατεῖδεν οὔσας, δεινὰ δὲ κτυπήματα
 βροντῆς, τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ δέμας,
 χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ,
 ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστέρος στείχει μύδρος
 ὅ θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορεύεται.
 τοίους δὲ περιέστησεν ἀνθρώποις φόβους,
 δι' οὓς καλῶς τε τῶι λόγῳ κατώικισεν
 τὸν δαίμον[α] οὐ[τος] κὰν πρέποντι χωρίῳ,
 τὴν ἀνομίαν τε τοῖς νόμοις κατέσβεσεν.
 καὶ ὀλίγα προσδιελθὼν ἐπιφέρει
 οὔτω δὲ πρῶτον οἶομαι πεισαί τινα
 θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος.

B 26 = Stobaios, Anthologium I, 8, 11

μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος.

B 27 = Stobaios, Anthologium III, 14, 2

Κριτίου.

ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν
 πράσσει ὁμιλεῖ, τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν
 ἔχθραν καθίστησ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον.

B 28 = Stobaios, Anthologium III, 23, 1

Κριτίου.

δεινὸν δ' ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῆι φρονεῖν.

B 29 = Stobaios, Anthologium IV, 33, 10

Κριτίου.

σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν
κρεῖσσον σύννοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν;

B 30 tit

[ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ]

B 31 tit

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΘΕΤΤΑΛΩΝ

B 31 = Athénaios, Deipnosophistae XIV, 662f (XIV, 83 Kaibel)

ὁμολογοῦνται δ' οἱ Θετταλοὶ πολυτελέστατοι τῶν Ἑλλήνων γεγενῆσθαι περὶ τε τὰς ἐσθῆτας καὶ τὴν διαίταν· ὅπερ αὐτοῖς αἴτιον ἐγένετο καὶ τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν τοὺς Πέρσας, ἐζηλωκόσι τὴν τούτων τρυφήν καὶ πολυτέλειαν.

ἱστορεῖ δὲ περὶ τῆς πολυτελείας αὐτῶν καὶ Κριτίας ἐν τῇ Πολιτείᾳ αὐτῶν.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

B 32 = Kléméns Alex., Stromata VI, 9,1-2

πάλιν Εὐριπίδου ποιήσαντος·

ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ἐκπονουμένων

σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες. (*Melagros* fr. 525,4 Nauck)

Κριτίας γράφει „ἄρχομαι δέ τοι ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου· πῶς ἂν βέλτιστος τὸ σῶμα γένοιτο καὶ ἰσχυρότατος; εἰ ὁ φυτεῦν γυμνάζοιτο καὶ ἐσθίοι ἐρρωμένως καὶ τάλαιπωροίη τὸ σῶμα καὶ ἡ μήτηρ τοῦ παιδίου τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι ἰσχύοι τὸ σῶμα καὶ γυμνάζοιτο.“

B 33 = Athénaios, Deipnosophistae XI, 463e (XI, 10 Kaibel)

τρόποι εἰσὶ πόσεων κατὰ πόλεις ἴδιοι, ὡς Κριτίας παρίστησιν ἐν τῇ

Λακεδαιμονίων Πολιτεία διὰ τούτων·

ὁ μὲν Χῖος καὶ Θάσιος ἐκ μεγάλων κυλίκων ἐπὶ δεξιὰ, ὁ δ' Ἄττικὸς ἐκ μικρῶν ἐπὶ δεξιὰ, ὁ δὲ Θετταλικὸς ἐκπώματα προπίνει ὅτι ἂν βούλωνται μεγάλα.

Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν παρ' αὐτῶν ἕκαστος πίνει, ὁ δὲ παῖς ὁ οἰνοχόος [ἐπιχεῖ] ὅσον ἂν ἀποπίη.

B 34 /1 = Athénaios, Deipnosophistae XI, 483b (XI, 68 Kaibel)

Κριτίας δ' ἐν Λακεδαιμονίων πολιτεία γράφει οὕτως·

χωρὶς δὲ τούτων τὰ σμικρότατα ἐς τὴν δίαιταν, ὑποδήματα ἄριστα Λακωνικὰ [καὶ] ἱμάτια φορεῖν ἥδιστα καὶ χρησιμώτατα· κώθων Λακωνικὸς ἕκπωμα ἐπιτηδειότατον εἰς στρατείαν καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλιῶν· οὗ δὲ ἕνεκα στρατιωτικόν, [δηλώσω· στρατιώτη] πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρόν. πρῶτον μὲν οὖν τὸ μὴ λίαν κατάδηλον εἶναι τὸ πόμα· εἶτα ἄμβωνας ὁ κώθων ἔχων ὑπολείπει τὸ οὐ καθαρὸν ἐν αὐτῶν.

B 34 /2 = Plútarchos, Lyc. 9, 7

διὸ καὶ τὰ πρόχειρα τῶν σκευῶν καὶ ἀναγκαῖα ταῦτα, κλιντῆρες καὶ δίφροι καὶ τράπεζαι, βέλτιστα παρ' αὐτοῖς ἐδημιουργεῖτο, καὶ κώθων ὁ Λακωνικὸς εὐδοκίμει μάλιστα πρὸς τὰς στρατείας, ὡς φησι Κριτίας· τὰ γὰρ ἀναγκαίως πινόμενα τῶν ὑδάτων καὶ δυσωποῦντα τὴν ὄψιν ἀπεκρύπτετο τῇ χροαί, καὶ τοῦ θολεροῦ προσκόπτοντος ἐντὸς καὶ προσισχομένου τοῖς ἄμβωσι καθαρώτερον ἐπλησίαζε τῶν στόματι τὸ πινόμενον.

B 34 /3 = Pollux, Onomasticon VI, 97

κώθων Λακωνικόν (ἕκπωμα)·

τοῦ δὲ κώθωνος αἱ ἐκατέρωθεν πλευραὶ ὥσπερ καὶ τῆς χύτρας ἄμβωνες καλοῦνται.

B 35 /1 = Athénaios, Deipnosophistae XI, 486e (XI, 72 Kaibel)

Κριτίας τε ἐν τῇ Λακεδαιμονίων Πολιτείαι·
κλίνη Μιλησιουργῆς καὶ δίφρος Μιλησιουργῆς, κλίνη Χιουργῆς καὶ τράπεζα
Ῥηνειοεργῆς.

B 35 /2 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. Λυκιουργεῖς

Λυκιουργεῖς· ἀγνοεῖν δὲ ἔοικεν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ
κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὖροι γινόμενον, μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεων καὶ ἐθνῶν·
ἡ κλίνη Μιλησιουργῆς· Κριτίας φησὶν ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείαι.

B 36 = Eustathios, Commentarii ad Homeri Odysseam, in θ 376; 1601, 25 (= I, 304
Stallbaum)

καὶ ἦν ἔθος παλαιὸν οὕτω παίζειν καὶ ἐπεχωρίαζε, φασί, Λακεδαιμονίοις ἀγῶν
τὰ σφαιρομάχια ... σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι ὀρχήσεως εἶδος ἦν καὶ ἡ τοιαύτη διὰ
σφαίρας παιδιὰ, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ οὕτω γράψας· θερμαῦστρις ὀρχησις διὰ ποδῶν
σύντονος. φησὶ γοῦν Κριτίας οὕτω
ἀναπηδήσαντες εἰς ὕψος πρὸ τοῦ κατενεχθῆναι ἐπὶ γῆν παραλλαγὰς πολλὰς
τοῖς ποσὶν ἐποίουν, ὁ δὲ θερμαῦστρίζειν ἔλεγον.

B 37 = Libanios, Or. 25, 63 (II, 567 Förster)

οἱ Λακεδαιμόνιοι οἱ κατὰ τῶν εἰλώτων ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἀνοίγοντες φόνου,
καὶ περὶ ὧν Κριτίας φησὶν, ὡς μάλιστα δοῦλοὶ τε ἐν Λακεδαίμονι καὶ ἐλεύθεροι.
τί δ' ἄλλο γε ἢ ὅπερ αὐτὸς ὁ Κριτίας φησὶν, ὡς ἀπιστίας εἵνεκα τῆς πρὸς τοὺς
εἰλωτας τούτους ἐξαιρεῖ μὲν Σπαρτιάτης οἴκοι τῆς ἀσπίδος τὸν πόρπακα. τοῦτο
δὲ οὐκ ἔχων ἐπὶ τῆς στρατείας ποιεῖν διὰ τὸ δεῖν πολλάκις ὀξύτητος, τὸ δόρυ
ἔχων ἀεὶ περιέρχεται, ὡς κρείττων γε ταύτη τοῦ εἰλωτος ἐσόμενος, ἦν ἀπὸ μόνης
νεωτερίζη τῆς ἀσπίδος. μεμηχάνηται δὲ καὶ κλεῖδας, ἅς οἴονται τῆς παρ'
ἐκείνων ἐπιβουλῆς ἰσχυροτέρας εἶναι. (64) ταυτὶ δ' ἂν εἴη συνοικούντων τε φόβωι
καὶ μηδ' ἀναπνεῖν ἐωμένων ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐλπίσι δεινῶν. οὐς οὖν
ἀριστοποιουμένους καὶ καθεύδοντας καὶ ἐπ' ἄλλο τι βαδίζοντας τὸ δεῖμα τῶν

οἰκετῶν ὀπλίξει, πῶς ἂν οὗτοί γε, ὦ παῖ Καλλιόσχου, καθαρῶς ἀπολαύσειαν τῆς ἐλευθερίας, οἷς ἐπέθεντο μὲν μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος οἱ δοῦλοι, δεῖγμα δὲ ἐξενηνόχεσαν, ὡς ἐν ὁμοίοις καιροῖς ὅμοια δράσουσιν. ὥσπερ οὖν οἱ βασιλεῖς αὐτοῖς οὐ μάλα ἦσαν ἐλεύθεροι τοῖς ἐφόροις δεδομένου δῆσαί τε βασιλέα καὶ κτεῖναι, οὕτω σύμπαντες οἱ Σπαρτιᾶται τὴν ἐλευθερίαν ἀφήρηντο συζῶντες ἔχθει τῶι παρὰ τῶν οἰκετῶν.

B 38 = Pollux, Onomasticon VII, 59

τάς δὲ ἀναξυρίδας καὶ σκελέας καλοῦσιν· τὸ μὲν ὄνομα καὶ παρὰ Κριτίαι ἔστιν ἐν ταῖς Πολιτείαῖς.

ΑΦΟΡΙΣΜΩΝ Α, Β ...

B 39 /1 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. I, 1

(ἅ καὶ τῆι ὄψει καὶ τῆι ἀφῆι καὶ τῆι ἀκοῆι καὶ τῆι ῥινὶ καὶ τῆι γλώσση καὶ τῆι γνώμηι ἔστιν αἰσθέσθαι.)

B 39 /2 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. XVIIIb, 654

Κριτίας ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη τῆς αἰσθήσεως ἐξήγησις τοῦ σημαινομένου (τοῦ αἰσθέσθαι) Στωική. διὸ καὶ [ό] τοῦ Κυῖντου μαθητῆς Αἰφικιανὸς αὐτὴν προσήκατο τὴν Στωικὴν ἀσπαζόμενος φιλοσοφίαν ...

B 39 /3 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. XVIIIb, 655, 7

συγκεχρηῆσθαι γὰρ φησι τῆι τοῦ 'αἰσθέσθαι' φωνῆι τὸν Ἴπποκράτην κατὰ τῆς 'γνώμης' ..

B 39 /4 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. XVIIIb, 656, 2 Kühn

μέμνηται δὲ καὶ περὶ τοῦ τῆς 'γνώμης' ὀνόματος εἰπὼν ὡς ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐν ἴσῳ τῶι 'νοῦ' ἢ 'διανοίας', εἰ μὴ καὶ 'ἐννοήσεως', ἐλέγετο. πολλῶν οὖν ὄντων εἰς

τουτο μαρτυριων ὀλίγα παραθήσομαι. Κριτίας μὲν ἐν τῷ πρώτῳ Ἐφορισμῷ τάδε γράφει·

μήτε ἂ τῷ ἄλλῳ σώματι αἰσθάνεται μηδὲ ἂ τῇ γνώμῃ γινώσκει.

καὶ πάλιν·

γινώσκουσιν οἱ ἄνθρωποι εἰθισμένοι ὑγιαίνειν τῇ γνώμῃ.

ΟΜΙΛΙΩΝ ΑΒ

B 40 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. XVIIIb, 656, 8

καὶ ἐν Ὀμιλιῶν προτέρῳ· εἰ δ' αὐτὸς ἀσκήσειας, ὅπως γνώμῃ ἔσῃ ἰκανός, ἤκιστα ἂν οὕτως ὑπ' αὐτῶν ἂν ἀδικηθείης· καὶ πολλάκις ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ τῶν Ὀμιλιῶν ἀντιδιαριῶν ταῖς αἰσθήσεσι τὴν γνώμην πολλάκις εἴρηκεν ὥσπερ καὶ ὁ Ἀντιφῶν ...

B 41 = Hérodianos, π. μον. λέξ. 40, 14

τὸ δὲ παρὰ Κριτία ἐν ταῖς Ὀμιλίαις ὀροσότης· ἀντὶ τοῦ ὀρμῆ παράσημον.

B 41a = Platón, Charmides 161b

ἄρτι γὰρ ἀνεμνήσθην, ὃ ἤδη του ἤκουσα λέγοντος, ὅτι σωφροσύνη ἂν εἴη τὰ ἑαυτοῦ πράττειν.

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΕΡΩΤΟΣ Η ΑΡΕΤΩΝ

B 42 = Galénos, Lex. Hippocr. XIX, 94 Kühn (= Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio)

δυσανίης· Κριτίας ἐν τῷ Περὶ φύσεως ἔρωτος ἢ ἀρετῶν οὕτως ἐξηγεῖται τοῦνομα· δυσάνιος δὲ ἐστίν, ὅστις ἐπὶ τοῖς μικροῖς ἀνιᾶται καὶ ἐπὶ τοῖς μεγάλοις μᾶλλον ἢ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ἢ πλείω χρόνον.

B 43

ΔΗΜΗΓΟΡΙΚΑ ΠΡΟΟΙΜΙΑ

B 44 = Ailiános, Varia historia X, 13

αἰτιᾶται Κριτίας Ἄρχιλοχον, ὅτι κάκιστα ἑαυτὸν εἶπεν.

εἰ γὰρ μή, φησίν, ἐκεῖνος τοιαύτην δόξαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξήνεγκεν, οὐκ ἂν ἐπυθόμεθα ἡμεῖς οὔτε ὅτι Ἐνιποῦς υἱὸς ἦν τῆς δούλης οὔθ' ὅτι καταλιπὼν Πάρον διὰ πενίαν καὶ ἀπορίαν ἦλθεν εἰς Θάσον οὔθ' ὅτι ἐλθὼν τοῖς ἐνταῦθα ἐχθρὸς ἐγένετο οὐδὲ μὴν ὅτι ὁμοίως τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς ἔλεγε. πρὸς δὲ τούτοις, ἦ δ' ὅς, οὔτε ὅτι μοιχὸς ἦν, ἠΐδειμεν ἂν, εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ μαθόντες, οὔτε ὅτι λάγνος καὶ ὑβριστής, καὶ τὸ ἔτι τούτων αἰσχιστον, ὅτι τὴν ἀσπίδα ἀπέβαλεν. οὐκ ἀγαθὸς ἄρα ἦν ὁ Ἄρχιλοχος μάρτυς ἑαυτῶι τοιοῦτον κλέος ἀπολιπὼν καὶ τοιαύτην ἑαυτῶι φήμην.

ταῦτα οὐκ ἐγὼ Ἄρχιλοχον αἰτιῶμαι, ἀλλὰ Κριτίας.

B 45 = Ailiános, Varia historia X, 17

λέγει Κριτίας Θεμιστοκλέα τὸν Νεοκλέους πρὶν ἢ ἄρξασθαι πολιτεύεσθαι τρία τάλαντα ἔχειν τὴν οὐσίαν τὴν πατρῶϊαν· ἐπεὶ δὲ τῶν κοινῶν προέστη, εἶτα ἔφυγε καὶ ἐδημεύθη αὐτοῦ ἡ οὐσία, κατεφωράθη ἑκατὸν ταλάντων πλείω οὐσίαν ἔχων. ὁμοίως δὲ καὶ Κλέωνα πρὸ τοῦ παρελθεῖν ἐπὶ τὰ κοινὰ μηδὲν τῶν οἰκείων ἐλεύθερον εἶναι, μετὰ δὲ πεντήκοντα ταλάντων τὸν οἶκον ἀπέλιπεν.

B 46 = Aristidés, Ars rhet. II, 15 Schm.

εἰ δὲ ἀπὸ ὀνόματος ἤρξατο αὐτῶι [ὁ] λόγος ἀποφαντικοῦ οἷον ἴδοκεῖ δ' ἔμοι γε', σκληρότερος ἂν ἐγένετο ὁ λόγος καὶ μᾶλλον Κριτίου ἔδοξεν ἂν εἶναι ἢ τινος τῶν τοιούτων.

B 47 = Aristidés, Ars rhet. 50

εἰ δὲ σὺ τὸ ἐναντίον συλλαβῶν ἔλεγες ὡσεὶ ὅσοι μὲν τοὺς τοιοῦτους ἐγλέγονται, οὓς ἂν ὀρῶσιν ἀρχαῖς τε καὶ τιμαῖς καὶ τοιαύταις δυνάμεσι πλεόν τι τῶν ἄλλων ὑπεραίροντας, οὗ μοι δοκοῦσιν ὀρθῶς ποιεῖν', Κριτίου μᾶλλον ὁ τοιοῦτος τρόπος ἔδοξεν [ἂν] εἶναι ἢ τινος τῶν ἀρχαίων σοφιστῶν.

B 48 = Dión Chrysostomos 21, 3 (II, 267 Am.)

ἢ οὐκ οἶσθα Κριτίαν τὸν τῶν τριάκοντα, ὅτι κάλλιστον ἔφη εἶδος ἐν τοῖς ἄρρεσι τὸ θῆλυ, ἐν δ' αὖ ταῖς θηλείαις τὸναντίον; οὐκοῦν δικαίως Ἀθηναῖοι νομοθέτην αὐτὸν εἶλοντο ἐπὶ γε τῷ μεταγράψαι τοὺς παλαιούς νόμους, ὃς οὐδένα αὐτῶν ἔλιπεν.

B 49 = Pseudo-Dionýsios, Ars rhet. 6; II, 277, 10 Us.–Rad.

ἀνθρώπῳ γὰρ γενομένῳ κατὰ τὸν τοῦ Καλλιόσχου τὸν τῶν τριάκοντα βέβαιον μὲν οὐδέν, εἰ μὴ τό τε καταθανεῖν γενομένῳ καὶ ζῶντι μὴ οἶόν τε ἐκτὸς ἄτης βαίνειν ...

B 50 = Filostratos, Vitae Sophistarum pr. p. 1, 9 K.

οἶδα γὰρ δὴ καὶ Κριτίαν τὸν σοφιστὴν οὐκ ἐκ πατέρων, ἀλλὰ Ὀμήρου δὴ μόνου σὺν τῷ πατρὶ ἐπιμνησθέντα, ἐπειδὴ θαῦμα δηλώσειν ἔμελλε πατέρα Ὀμήρῳ ποταμὸν εἶναι.

B 51 = Planud., in Hermog. Rhet. V, 484 Walz

οἶον τῷ ἀγῶνι τῶν Πυθίων· τοῦτο κοινὸν καὶ εὐτελές, ἀλλὰ Κριτίας ἀναστρέψας εἶπε·

τῷ τῶν Πυθίων ἀγῶνι.

B 52 = Plútarchos, Cim. 16

Ἐφιάλτου δὲ κωλύοντος καὶ διαμαρτυρομένου μὴ βοηθεῖν μηδ' ἀνιστάναι πόλιν ἀντίπαλον ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἑᾶν κείσθαι καὶ πατηθῆναι τὸ φρόνημα τῆς Σπάρτης, Κίμωνά φησι Κριτίας τὴν τῆς πατρίδος αὔξησιν ἐν ὑστέρωι θέμενον

τοῦ Λακεδαιμονίων συμφέροντος ἀναπέισαντα τὸν δῆμον ἐξελθεῖν βοηθοῦντα μετὰ πολλῶν ὀπλιτῶν.

B 53 = Pollux, Onomasticon II, 58

διοπτεύειν Κριτίας καὶ Ἀντιφῶν (87 B 6).

B 54 = Pollux, Onomasticon II, 122

παρὰ δὲ Κριτίαι καὶ λογεὺς ὁ ῥήτωρ.

B 55 = Pollux, Onomasticon II, 148

ταχύχειρ ὡς Κριτίας.

B 56 = Pollux, Onomasticon III, 116

καὶ ὡς Κριτίας ῥυπαρία.

B 57 = Pollux, Onomasticon IV, 64

Κριτίαι τὰς πρὸς κιθάραν ᾠδὰς προσωιδίας ἀρέσκει καλεῖν.

B 58 = Pollux, Onomasticon IV, 165

παρὰ Κριτίαι διδραχμιαῖοι.

B 59 = Pollux, Onomasticon VI, 31

ἐπικωθωνίζεσθαι δὲ τὸ περαιτέρω πίνειν Κριτίας λέγει.

B 60 = Pollux, Onomasticon V, 38

Κριτίας δὲ καὶ ὀψωνίας καὶ ὀψωνεῖν ἔφη, τὸ δὲ ὀψωνεῖν καὶ ὀψονομεῖν ὠνόμασεν.

B 61 = Pollux, Onomasticon V, 52; V, 153

οἱ μὲν γὰρ ψευδομάρτυρες εἰρηνται παρὰ Κριτίαι καὶ ὁ ψευδομάρτυς οὐκ οἶδ' ὅπου· καὶ τὸ ψευδομαρτυρεῖν ὁ αὐτός που λέγει.

B 62 = Pollux, Onomasticon V, 194

διασκεδάννουσθαι ... ἢ διαπεφορηῆσθαι, ὡς Κριτίας.

B 63 = Pollux, Onomasticon V, 195

καὶ τὸ αὐτῶν μέρος, ὅσον ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς, τὸ κατ' αὐτούς, τὸ ἐπ' αὐτούς ἦκον, τὸ ἐπ' αὐτοῖς. Κριτίας δέ πού φησιν· ἐπὶ τό γε [ἐπὶ τὸ] χρηστοὺς εἶναι.

B 64 = Pollux, Onomasticon VII, 78

οἱ δὲ τὰς ἐσθῆτας πιπράσκοντες ἱματιοπῶλαι Κριτίου τῶι ὀνόματι χρῆσαμένου.

B 65 = Pollux, Onomasticon VII, 91

ἂ δὲ ποδεῖα Κριτίας καλεῖ, εἴτε πῖλους αὐτὰ οἰητέον εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν Φρυξίν Αἰσχύλος (fr. 259 N.).

B 66 = Pollux, Onomasticon VII, 108

δακτυλιογλύφοι· τὸ ὄνομα παρὰ Κριτίαι.

B 67 = Pollux, Onomasticon VII, 154

χορδοπώλης, ὡς Κριτίας λέγει.

B 68 = Pollux, Onomasticon VII, 177

μυρεψός. Κριτίας γὰρ οὕτως ὠνόμασεν.

B 69 = Pollux, Onomasticon VII, 179

κεκρυφαλοπλόκος, ὡς Κριτίας ἔφη.

B 70 = Pollux, Onomasticon VII, 196. 197

τὰ δ' ἐφεξῆς τὰ μὲν πλεῖστα Κριτίας. λέγει, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν μάλλον αὐτοῦ κεκριμένων τὴν εὐφωνίαν· χαλκοπῶλαι, σιδηροπῶλαι, λαχανοπῶλαι, ... τυροπῶλαι, ... συρμαιοπῶλαι, στυππειοπῶλαι, ἐριοπῶλαι, λιβανωτοπῶλαι, ...

ρίζοπῶλαι, σιλφιοπῶλαι, καυλοπῶλαι, σκευοπῶλαι, σπερμολόγοι,
σπερματοπῶλαι, χυτροπῶλαι, ... φαρμακοπῶλαι, ... βελονοπῶλαι, ...
πινακοπῶλαι ... τούτους δ' ὀρνιθοκαπήλους Κριτίας καλεῖ ...

B 71 = Pollux, Onomasticon VIII, 25

Κριτίας δὲ ἀποδικάσαι ἔφη τὴν δίκην τὸ ἀπολύσαι ἢ νικῶσαν ἀποφῆναι, ὡς ἂν
ἡμεῖς ἀποψηφίσασθαι. ὁ δ' αὐτὸς καὶ διαδικάζειν τὸ δι' ὅλου τοῦ ἔτους δικάζειν.

B 72 = Pollux, Onomasticon IX, 17

ἀστυνόμος καὶ παρὰ Κριτίαι ὁ ἀστύτριψ.

B 73 = Pollux, Onomasticon IX, 161

καὶ ἡ παρ' Εὐριπίδηι (fr. 1100) εὐπαιδευσία καὶ ἡ παρὰ Κριτίαι εὐξυνεσία.

B 75 = Platón, Respublica II; p. 368a

οὐ κακῶς εἰς ὑμᾶς, ὧ παιῖδες ἐκείνου τοῦ ἀνδρός, τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλεγείων
ἐποίησεν ὁ Γλαύκωνος ἐραστής, εὐδοκιμήσαντας περὶ τὴν Μεγαροῖ μάχην,
εἰπών·

παιῖδες Ἄριστωνος κλεινοῦ θεῖον γένος ἀνδρός.